

Gezin, werk en een goed humeur

Cristina Coín is juriste en werkt voor Cuerpo Superior de Administración, een overheidsinstelling in Andalusië. Zij woont in Malaga en is surnumeraire van het Opus Dei, en ze vertelt hoe ze in staat is haar gezinsleven – ze is moeder van vijf kinderen – en haar werk te combineren.

26-2-2007

Ik ben geboren in de geborgenheid van een groot gezin. Mijn ouders

waren onderwijzers en onze financiële situatie was niet bepaald florissant. Toch herinner ik mij mijn kinderjaren, tezamen met zeven broers en zusjes, als heel gelukkig. Mijn ouders werkten veel, maar met plezier. Het was een levendig thuis, met veel vermaak, lawaai en altijd met veel mensen ... samenvattend, er was geen tijd om je te vervelen.

Ik probeer nu dezelfde sfeer in mijn gezin te creëren. Ik houd van “blij gezinnen vol licht” waarover de heilige Jozefmaria sprak. Deze uitdrukking heb ik onthouden en heeft mij in mijn leven veel geholpen.

Natuurlijk, een groot gezin heeft zo z'n problemen: maar ik houd er niet van om lang bij moeilijkheden stil te staan, bovendien is gebleken dat problemen niet gerelateerd zijn aan het aantal kinderen.

Ik denk dat een groot gezin in principe niet meer spanningen kent, dan een gezin met slechts enkele kinderen. Alle gezinnen krijgen te maken met enkele moeilijkheden, en meestal zijn die te overkomen door geduld en orde. Als je het goed regelt, kom je aan alles of nagenoeg alles toe. De oudste kinderen houden de jongere bezig, deze letten op hun beurt op de allerkleinsten. En zo helpen allen elkaar, ook als eentje ziek wordt ...

En met een beetje goede zin gaat alles zoveel makkelijker, ofschoon de dingen niet altijd gaan zoals gehoopt. Álvaro, zeven jaar oud, lijdt aan een neuro-motorische ziekte. Om mij geheel te kunnen wijden aan de zorg voor Álvaro, moest ik kort na zijn geboorte tot aan zijn tweede verjaardag onbetaald verlof nemen.

Toen ik weer wilde gaan werken, moest ik me nagenoeg bijscholen

omdat gedurende die tijd binnen de instelling waar ik werkte veel was veranderd. Ik legde opnieuw een examen af om opnieuw mijn plaats te kunnen innemen. Dankzij God, haalde ik het en kon ik doorgaan met hetzelfde werk dat ik voordien deed. Nu helpen de overige kinderen mij om voor Álvaro te zorgen. Ze zorgen beurtelings voor hem of houden hem gezelschap als hij in het ziekenhuis moet blijven.

Werkverdeling

Zoals met alles, is het belangrijkste te leren om prioriteiten te stellen, te weten hoe op een realistische wijze het werk kan worden verdeeld tussen man en vrouw, zonder theoretische percentages. Het lijkt mij niet erg realistisch om de taken thuis strak te 'distribueren', omdat het leven veel rijker is en er zijn momenten waarop de moeder het volle gewicht van het gezin moet

dragen, en andere waar vader aan de beurt is...

Wat duidelijk moet zijn, is wat op de eerste plaats komt en wat op de tweede. Bijvoorbeeld, door de situatie thuis ben ik niet in staat om om vier uur 's middags naar de tv te gaan kijken. Voor mijn man geldt hetzelfde: wanneer hij thuis komt, kan hij niet in een makkelijke stoel gaan zitten om naar een voetbalwedstrijd te gaan kijken ...

Het is niet eenvoudig om een moeder of vader te zijn van een groot gezin. Om op deze manier te kunnen leven help het om wat hogere idealen te hebben dan alleen de strikt menselijke.

Er zijn momenten van vermoeidheid, en er zijn dagen waarop het lijkt dat je niet meer kunt. Maar je kunt het, je kan een beroep doen op God, je kunt op Hem steunen. Je kunt het altijd opnieuw proberen, want God is

een goede Vader, je krijgt kracht om de kleine en grote moeilijkheden te overwinnen.

pdf | Document automatisch
aangemaakt door [https://opusdei.org/nl/
article/gezin-werk-en-een-goed-
humeur/](https://opusdei.org/nl/article/gezin-werk-en-een-goed-humeur/) (18-3-2026)